

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

Presidents: Enric Dolza,
Director General:
Josep Anton Rosell Pujol.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges,
Subdirector: Enric Guinart Mauri,
Subdirector general (Àrea operativa): Josep Segura.

Política: Iago Andreu i Marc Rodríguez, **Societat:** Pipa Gallego, Irene Casasayas, Cíara Gernica i Eva Arasa, **Esports:** Iñaki Moura i Rata Mora, **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo i Núria Salda, **Edició:** Marcel Tuyet i Luis Martínez, **Diagramació:** Biel Rosell i Nerea Moreno, **Fotomecànica:** Pàko Temprado, **Sistemes:** Josep Caspià, **Fotografia:** Tony Lara i Oriol Llibre, **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco, **ANDORRANA DE PUBLICACIONS Publicitat:** David Junion, Adrià Leda, Xavier Farran i Nelly Dodes, **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz,
EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Editorial

Tancar el debat sobre l'1 de maig

*L'opinió del diari només s'expressa als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals*

El primer de maig és el Dia Internacional del Treballador, un dia en què es commemora un moment de convulsió social a final del segle XIX, quan obrers en països industrialitzats van protestar per millorar les condicions de treball, augmentar el salari i establir una jornada de vuit hores. Aquestes accions van ser reprimides amb la força. Les demandes dels que van lluitar en aquell temps es manifesten en el preàmbul de la Constitució original de l'OIT i encara avui estan presents.

A Andorra, la celebració de l'1 de maig té la seva pròpia història. No va ser fins al naixement dels primers sindicats, i bàsicament de l'USdA, nodrit de les afiliacions dels treballadors públics, que la celebració de l'1 de maig es va traslladar al carrer. Sense gran entusiasme, tot s'ha de dir, perquè tot el missatge sindicalista en relació al Dia del Treballador no

es va traduir en una presència obrera massiva al carrer. I també és cert, però, que els primers anys del sindicalisme andorrà ha tingut també una evolució molt específica, a l'andorrana, de manera que encara ara no hi ha un moviment sindicalista fort sustentat en la militància dels treballadors dels sectors públics, una situació que s'ha d'entendre pel retard en

SI SE SEGUEIXEN LES DIRECTRIUS DEL PARTIT, L'ANY QUE VE SERÀ FESTIU

l'aprovació d'una legislació específica que reconegui els drets dels treballadors. En aquest àmbit, l'Executiu socialdemòcrata ha anunciat una nova llei d'activitat sindical i que portarà a tràmit parlamentari el Codi de Relacions Laborals.

Enmig d'aquesta discussió

política i legislativa, l'arribada al poder del PS va aixecar expectatives que, en alguns punts, van acabar amb frustració. Aquest va ser el cas de l'1 de maig, que està a punt d'arribar i que continuarà sent laborable per a una majoria de la població. L'Executiu es va trobar amb la complicació de conciliar la vida laboral i familiar i alhora satisfer les demandes dels empresaris, que veuen l'1 de maig d'aquest any (cau en dissabte) com una data nefasta per abaxar les persianes enmig d'un clima de crisi econòmica asfixiant.

El novembre passat el ministre d'Economia i Finances va dictaminar que el dia 1 de maig era considerat festiu, però no d'obligat tancament; per tant, dóna permís als comerços per poder obrir al públic, compensant els treballadors. Ahir, el comitè executiu del PS va acordar que aquesta data del calendari ha de ser festiu d'obligat compliment, compromís que traslladarà al Govern per fer-lo realitat l'any que ve. Hi ha pocs dubtes que aquesta és la voluntat del Govern i del Partit Socialdemòcrata (malgrat les crítiques per la decisió d'aquest any), que servirà per tancar aquest llarg debat i normalitzar la festa de l'1 de maig.